

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de juliol del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 31-5-2016 es dictà Aute que declarava la cessació de pagaments i fallida de la societat A, SL amb efectes a comptar del 10-2-2016, nomenant alhora administrador i dos controladors del procés concursal.

II.- Per escrit de data 28-8-2017, l'administrador judicial del procés concursal interessava l'ampliació i extensió de la fallida de la societat A, SL a la seva administradora Sra. S.C.R.

III.- En data 22-2-2017, la representació processal de la Sra. S.C.R. sol·licitava es dictés Resolució desestimatòria de les pretensions de l'administrador judicial.

IV.- Per Aute de 2-3-2018, l'Hble Tribunal de Batlles decidia:

"1r.- Declarar l'extensió de la fallida de la societat A, SL a la Sra. S.C.R.

2n.- Suspendre la publicació d'aquesta decisió de conformitat amb l'establert en el darrer Atès de la present.

3r.- Fixar la data de la cessació de pagaments a 10 de febrer del 2016".

V.- Contra aquesta Resolució interposa recurs d'apel·lació, la representació processal de la Sra. S.C.R., i en mèrits de l'escrit de conclusions presentat en aquesta alçada el dia 30-5-2018 interessa la revocació de l'Aute recorregut així com la pràctica de determinada prova testifical en la persona del comptable de l'empresa.

L'administrador judicial s'ha oposat al recurs d'apel·lació formulat interessant la íntegra confirmació de l'aute recorregut.

VI.- Per Aute de 14-6-2018 es decidia no donar lloc a la pretensió probatòria adduïda per la representació processal de la Sra. S.C.R. mitjançant l'escrit de conclusions presentat en seu d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- La representació processal de la Sra. S.C.R. s'alça contra l'Aute de 2-3-2018 que estén el procés concursal de la mercantil A, SL a la seva persona, en considerar que la decisió no és ajustada a dret. L'administrador judicial de la societat en fallida considera que la decisió judicial ha de ser íntegrament confirmada.

II.- La recurrent fonamenta la seva pretensió revocatòria en els arguments següents. Sustenta que havia vetllat per tal que es confeccionés una comptabilitat de l'empresa i que es dipositessin els comptes anuals prop del Registre de Societats, de tal manera que la seva actuació en cap cas es podia equiparar a un acte de mala fe o imprudència inexcusable. En aquest sentit referia que havia encarregat a un professional habilitat l'elaboració dels comptes

anuals de tal manera que no corresponia a l'administradora de la societat determinar si els criteris d'amortització aplicats eren els oportuns. Afegia que els errors que eventualment poguessin existir en la comptabilitat de l'empresa no tenien cap mena de rellevància ni afectació per als creditors, a partir del moment en que no s'havien ocultat béns ni tampoc se n'havia reduït el seu valor, amb el benentès que no havia tingut cap tipus de comportament que s'incardinés en els termes dels articles 69.5 i 70.1 del Decret de 4-10-1969.

III.- No resulta ser discutit en aquesta alçada que la Sra. S.C.R. era l'administradora de la mercantil A, SL i que en exercici del seu comès va encarregar a una empresa externa la realització de la comptabilitat d'aquesta per tal de ser presentada al M.I. Govern. Tampoc es discuteix que els comptes anuals de l'exercici 2015 presentaven una clara irregularitat, a partir del moment que contemplaven uns actius immobilitzats tangibles corresponents a vehicles de transport de la societat als que s'atribuïa un valor comptable de 135.787,10.- €, que resulta del cost inicial (468.860,51.- €) menys amortització (333.073,71.- €) quan en atenció a la seva antiguitat, els mateixos havien de trobar-se ja amortitzats de tal manera que el valor d'aquesta havia de correspondre al del cost del vehicle. Afegirem al respecte de la decisió del Tribunal de Batlles que la mateixa irregularitat es produïa ja en l'exercici comptable anterior (desembre de 2014) en que el valor comptable que s'atribuïa als vehicles es situava en 169.385,13.- €, amb una amortització que es fixava en 299.475,38.- €, sense que es pugui obviar que a data 2-5-2017 el valor de mercat dels esmentats elements de transport es situa en la suma global de 41.404.- € (vegi's en aquest sentit la valoració efectuada pel perit taxador folis 164 i ss), import aquest que és inferior en un 70% al valor comptabilitzat per l'empresa.

Davant d'aquestes coordenades, la decisió assolida a través de l'Aute recorregut resulta ser ajustada a dret. En efecte, la mateixa s'empara en les previsions del pla general de la comptabilitat que preveu que els immobilitzats tangibles s'han d'amortitzar en el seu període de vida útil essent pràctica generalment admesa que pels vehicles de transport aquesta es situa entre 4 i 10 anys (cfr. capítol 1r, secció 1ª, II.- Immobilitzat tangible, c) Amortització), de tal manera que la irregularitat comptable comesa és flagrant.

La comptabilitat d'una persona jurídica és un element essencial doncs com es destaca en l'exposició de motius de la Llei 30/2007 de la comptabilitat dels empresaris: *"(...) constitueix un sistema d'informació de l'activitat empresarial que compleix un conjunt de funcions tant en l'àmbit intern, per satisfer l'interès del propi empresari per conèixer la situació de la seva empresa i així poder prendre decisions empresarials racionals des de la perspectiva econòmica, com en l'àmbit extern, per satisfer els interessos dels creditors i dels socis respecte al coneixement de la situació patrimonial i financera i els resultats de l'empresa i també els interessos d'altres grups i de l'estat pel disseny i l'execució de les distintes polítiques econòmiques"*. Els mancaments a la mateixa són greus doncs en definitiva no es tracta tant sols d'evitar, com ho afirma la part recurrent, que es puguin ocultar actius o bé que es puguin frustrar els interessos dels creditors en el procediment concursal present, sinó que en realitat es tracta de protegir la seguretat del tràfic mercantil en general i evitar, com aquí ha succeït que es puguin presentar uns comptes que no es corresponien a la situació real en que la societat A, SL es trobava.

Pel que es refereix a l'absència de responsabilitat de la Sra. S.C.R. en la realització dels comptes de constant referència, tampoc aquest argument pot reeixir. En efecte, en mèrits de l'art. 70 .1 de la Llei 20/2007 correspon als administradors de les societats portar la seva comptabilitat, d'on s'extreu que el mateix incorre en responsabilitat quan la mateixa no s'adeqüi a la imatge fidel del patrimoni de l'empresa, de la seva situació financera i dels resultats de la societat, de conformitat amb la normativa comptable aplicable (art. 71.1). En aquest context, es comparteix la valoració de la decisió d'instància quan imputa a l'administradora de la societat la conducta prevista per a ser declarada personalment en fallida prevista en l'art. 69.5 en relació al 70.1 del Decret de 4-10-1969 relatiu a la cessió de pagaments i fallida, doncs en definitiva si la Sra. S.C.R. hagués examinat els comptes de la societat amb el rigor mínim que l'art. 49 de la Llei 20/2007 fixa per a l'exercici del càrrec d'administrador, necessàriament hauria detectat que el valor comptable dels actius que declarava de la societat eren totalment sobrevalorats.

IV.- Aquesta conclusió es veu també reforçada des de la perspectiva dels actius derivats dels crèdits i comptes a cobrar que es contemplen en la comptabilitat de l'empresa.

En efecte, malgrat l'administrador judicial del procediment consursal haver requerit en diferents ocasions la Sra. S.C.R. per a identificar els deutors i poder així articular si esqueia les operacions necessàries encaminades a recuperar actius en benefici de la massa de creditors, la mateixa ha realitzat cas omís als requeriment efectuats.

La manca de prova fefaent relativa a l'existència d'aquesta actiu, especialment en atenció a la seva importància comptable (329.372,28€ l'any 2014 i 249.468,59€ l'any 2015) suposa una irregularitat suplementaria que reforça la solució adoptada.

V.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. S.C.R. contra l'Aute de l'Hble. Sra. Batlle de data 2-3-2018 que CONFIRMEM íntegrament. Imposem el pagament de les costes d'aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-